jest účast členů správní rady akc. společnosti, jsoucích současně členy obecního zastupitelstva, vyloučena při jednáních jeho, při nichž jde o zvláštní osobní, soukr. nebo veř. zájem akc. společnosti, kterou oni členové správní rady zastupují. Že uvedené osoby jsou členy správní rady jmenované společnosti, není sporné, a nemůže býti pochybnosti, že ohledně nabytí práv nař. usnesením městského zastupitelstva jmenované akciové společnosti poskytovaných, jde o zvláštní soukromý zájem této akc. společnosti. Zákon nikterak nerozeznává, zda člen obecního zastupitelstva byl vyslán do správní rady akc. společnosti jako zástupce veř. korporace, příp. obce, či zda jest členem správní rady jako osoba soukromá.

O stížnosti nss uvážil:

Spor redukuje se tedy jen na dvě právní otázky, a to 1. zdali ustanovení § 5 odst. 2 novely k obecním řízením dopadá i na případ, kdy členové správní rady akc. společnosti jsou jimi jako členové obecního zastupitelstva, a 2. zdali podjatost člena obecního zastupitelstva ve smyslu § 5 cit. zák. činí obecní zastupitelstvo nezpůsobilým usnášeti se jen v tom případě, kdy účast podjatých členů na hlasování mohla by míti vliv in concreto na výsledek voleb.

Ad 1. Znění § 5 odstavce 2 zák. č. 76/19 je tak absolutní, že nelze pochybovati o tom, že již abstraktní možnost kolise funkčních povinností člena obecního zastupitelstva, který jest členem správní rady akc. společnosti, zakládá podjatost ve smyslu zákona. Leč i kdyby bylo možno dáti ustanovení § 5/2 přes jeho kategorické znění výklad restriktivní, který stížnost opírá o ratio legis, poukazujíc na zvláštnost případu, o který jde, kdy členství ve správní radě zakládá se na členství v obecním zastupitelstvu, mohl by tento restriktivní výklad dopadati jen na případy, kde kolise funkčních povinností ani virtuelně není možná, což by předpokládalo, že zájmy obce a akc. společnosti budou za všech okolností v úplné shodě již proto, že většina správní rady složena jest ze členů obecního zastupitelstva. Takovéto naprosté shodnosti zájmů obce a akc. společnosti nelze však dokázati.

Ad 2. Brání-li podle zák. podjatost již i pouhé účasti ve schůzi bez účasti na hlasování, nemůže záležeti na počtu hlasů podjatých členů a na poměru jich k celkovému výsledku hlasování.

Č. 8862.

Cesty (Slovensko): § 63 zák. čl. I:1890 obsahuje toliko předpis kompetenční.

(Nález ze dne 29. října 1930 č. 16.552.)

Věc: Firma R.-ská uholná spoločnost v likvidaci v Bratislavě proti župnímu úřadu ve Zvolenu o příspěvek na rekonstrukci župní silnice.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: Nař. rozhodnutím byla na základě § 63 zák. čl. I:1890 a na základě rozpočtů předložených technickým odborem župního úřadu ve Zvolenu o mimořádných dodávkách a pracích spojených s rekonstrukcí župní cesty R.-M. mezi km 3·400—4·750 tedy na délce 1.350 m, uznána R.-ská uholná účastinná spoločnost v likvidaci povinnou, aby za nadměrné používání shora označené části župní cesty pro účely polní dráhy z uhelných dolů v Re. do R. přispěla k rekonstrukci této částky župní cesty následujícími obnosy: 1. za odstranění násypu pod zrušenou úzkokolejkou 14.000 Kč, 2. za dodávku štěrku 13.600 Kč, 3. za rozprostření štěrku 510 Kč, 4. za skopání banketů a vyčistění příkopů 2.700 Kč, 5. za opravu propustku v km 4·190 400 Kč, úhrnem 31.210 Kč.

Rozhodnutí to jest v podstatě odůvodněno takto: Polní průmyslová dráha fy R.-ská uholná účast. spol. v likvidaci vede v délce 1.350 m po tělese župní cesty. Tím, že násypem dráhy byl zaujat pruh v šířce 2.80—3.00 m, snížila se velmi cesta, takže při provozu po úzké zbývající cestě povstaly na cestě koleje a vyjetím cesty ztratil se i příčný sklon vozovky pro odtok vody do silničních příkopů. Je proto nutno po odstranění násypu cestu opatřiti takovým množstvím štěrku, aby též celá niveleta vozovky se náležitým štěrkováním zvýšila. Pro rekonstrukci řečeného úseku bude zapotřebí 170 m³ štěrku, kromě toho bude zapotřebí odstraniti násyp úzkokolejky po celé dotyčné části župní cesty a bude potřebí náležitě skopati bankety a vyčistiti příkopy po oné straně župní cesty, kde leží násyp, neboť jen takovýmto způsobem bude úsek župní cesty, použitý pro účely průmyslové dráhy, tedy mimořádným užíváním firmou R.-ská uholná účast. spol. v likvidaci, uveden do původního stavu.

O stížnosti uvažoval nss takto:

Stížnost namítá, že žal. úřad se nemohl opříti o předpis § 63 zák. čl. I:1890, ježto předpis tento jest jen rázu formálního, t. j. obsahuje jen předpisy o kompetenci úřadů správních. Námitku tuto shledal nss důvodnou.

Cit. § 63 zák. čl. I:1890 neobsahuje materielně-právních předpisů, nýbrž stanoví jenom, ve kterých případech mají úřady správní tam uvedené rozhodovati. Jest tedy předpis ten předpisem čistě kompetenčním. Ježto pak žal. úřad v nař. rozhodnutí neuvádí, o který materielně-právní předpis rozhodnutí to opírá, a ježto odpověď na otázku, podle kterého předpisu dlužno spornou záležitost v meritu věci posouditi, může býti za okolností směrodatnou i pro posouzení příslušnosti úřadu, jenž o věci rozhoduje a pro otázku instančního pořadu, byla tím, že žal. úřad neuvedl, podle kterého zákonného předpisu daný spor ve věci samé posoudil, znemožněna nejen st-lce obrana, nýbrž i nss-u odňata možnost bezpečného přezkoumání nař. rozhodnutí po stránce právní.

Nař. rozhodnutí jest tedy ztíženo podstatnou vadou řízení.